

Teorija izračunljivosti

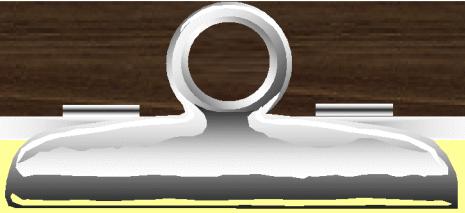
Klase složenosti

Student:

Danijel Rujević

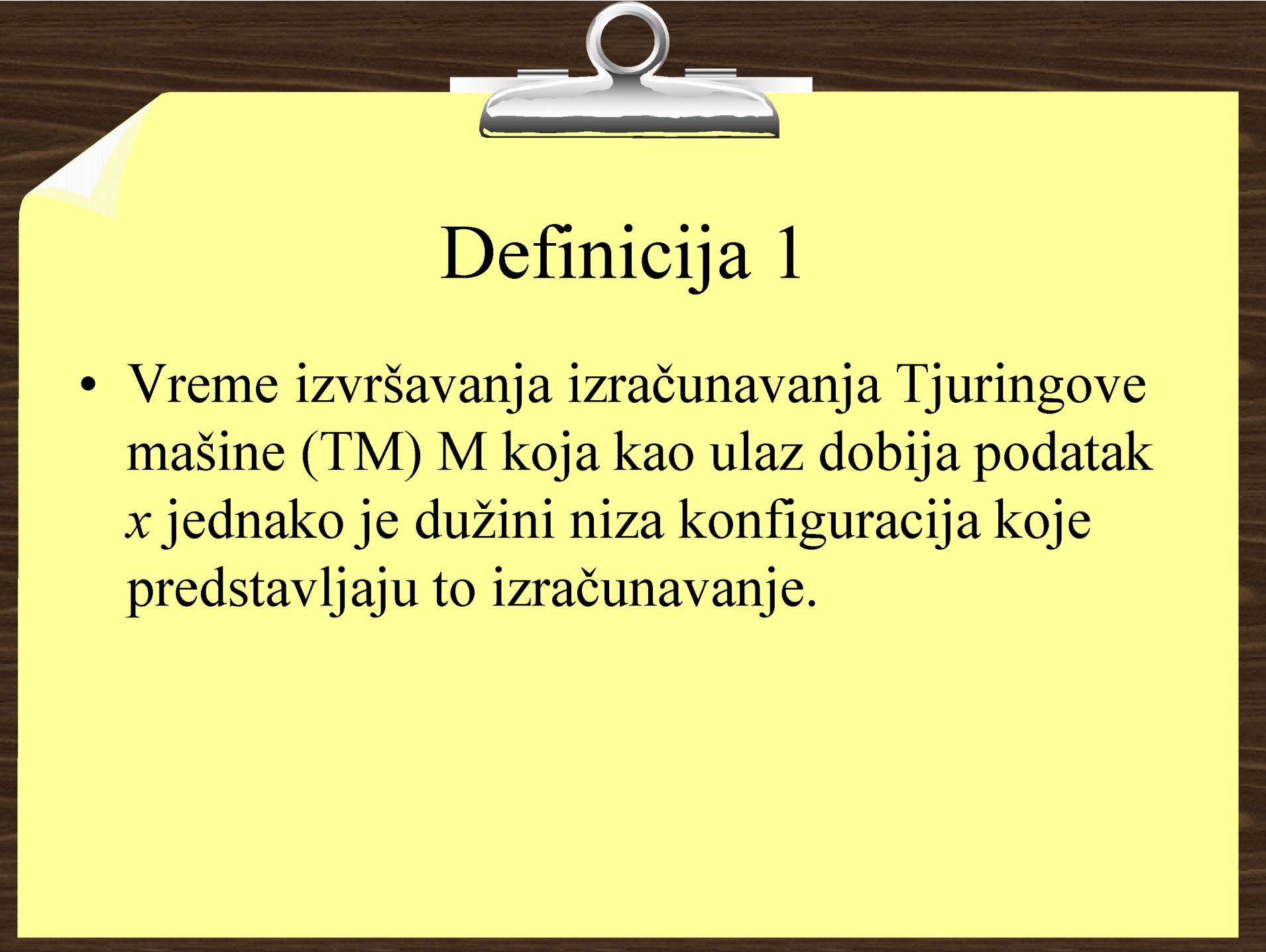
Profesor:

Zoran Ognjanović

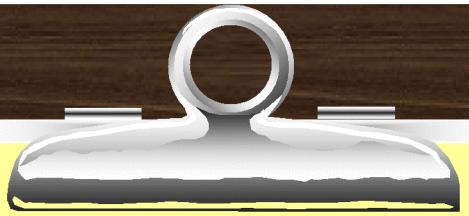
Uvod

- Najčešće korištene mere složenosti se odnose na vreme i prostor.
- Ako je x ulazni podatak programa, njegova veličina se označava sa $|x|$.

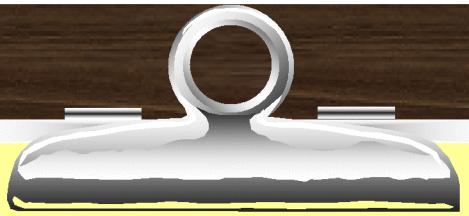

Definicija 1

- Vreme izvršavanja izračunavanja Tjuringove mašine (TM) M koja kao ulaz dobija podatak x jednako je dužini niza konfiguracija koje predstavljaju to izračunavanje.

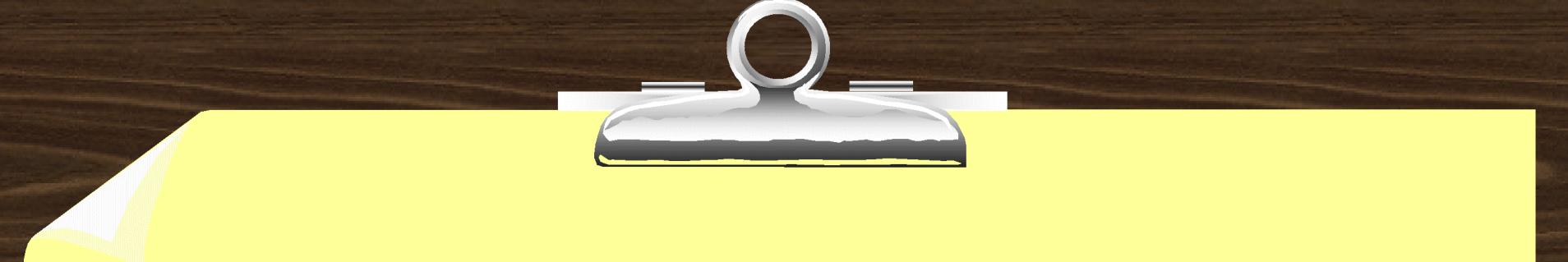

- Ukoliko je f unarna aritmetička f-ja i predstavlja pravu f-ju složenosti, onda važi:
- Neka deterministička TM M radi u vremenu $f(n)$ ako važi da za ulaz x vreme izračunavanja M nije veće od $f(|x|)$, identično važi i za nedeterminističku TM.
- Tada f predstavlja **vremensku granicu složenosti** za M .

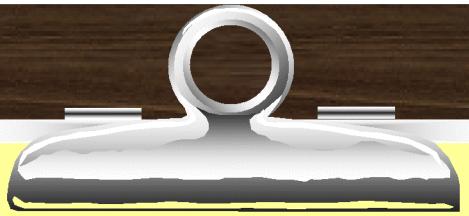
- $\text{TIME}(f(n))$ (može se označavati i sa $\text{DTIME}(f(n))$) je skup problema odlučivosti za koje postoji determinističke TM koje ih izračunavaju, a za koje je vremenska granica složenosti $f(n)$. Analogno važi $\text{NTIME}(f(n))$ za nedeterminističke TM.

- Za prostornu složenost se koristi malo izmanjena TM koja sadrži još dve trake za ulaz i izlaz. Time se izbacuje prostor za smestanje ulaznih podataka i rezultata iz razmatranja prostorne složenosti. Ovakva TM sa $k+2$ rešave problem za vreme $O(f(n))$, dok bi TM sa k traka rešila za vreme $f(n)$.

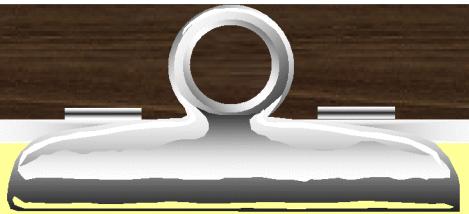

Definicija 2

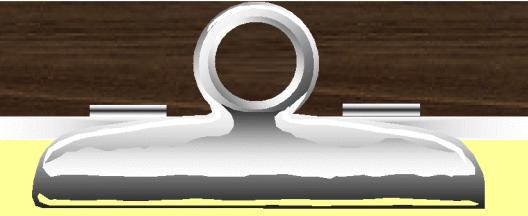
- Prostor izvršavanja izračunavanja TM M sa ulazom i izlazom koja kao ulaz dobija podatak x jednak je broju različitih celija traka, sem prve (ulazne) i poslednje (izlazne) trake, nad kojima se tokom izračunavanje nađu glave traka.

- Ukoliko je f unarna aritmetička f-ja i predstavlja pravu f-ju složenosti, onda važi:
- Neka deterministička TM M radi u prostoru $f(n)$ ako važi da za ulaz x prostor izračunavanja M nije veće od $f(|x|)$, identično važi i za nedeterminističku TM.
- Tada f predstavlja **prostornu granicu složenosti** za M .

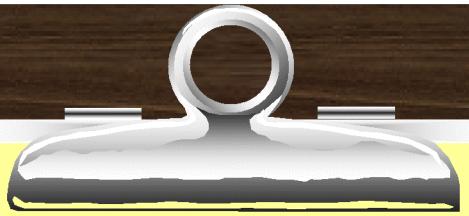
- $\text{SPACE}(f(n))$ (može se označavati i sa $\text{DSPACE}(f(n))$) je skup problema odlučivosti za koje postoji determinističke TM koje ih izračunavaju, a za koje je prostorna granica složenosti $f(n)$. Analogno važi $\text{NTIME}(f(n))$ za nedeterminističke TM.

Definicija 3

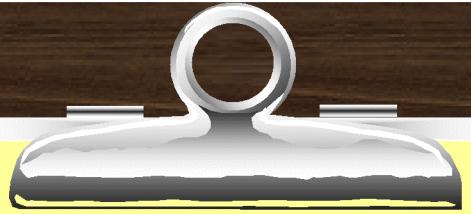
- Klasa složenosti je skup problema sa zajedničkom vremenskom ili prostornom granicom.
- Primer: Skupovi problema $\text{TIME}(f(n))$, $\text{NTIME}(f(n))$, $\text{SPACE}(f(n))$ i $\text{NSPACE}(f(n))$ su neke klase složenosti.

- U definisanju klase složenosti se pretpostavlja da za granice složenosti $f(n)$ važi:
- $f(n) \geq n$, ako je reč o vremenskoj složenosti i
- $f(n) \geq \log_2 n$, ako je reč o prostornoj složenosti.

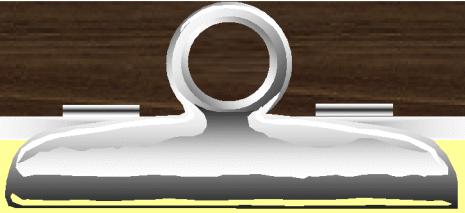
Primer 1

- Problem trgovačkog putnika u kome se ispituje da li postoji put u grafu koji kroz svaki čvor prolazi tačno jednom i koji je kraći od neke unapred zadate konstante se nedeterministički lako rešava.

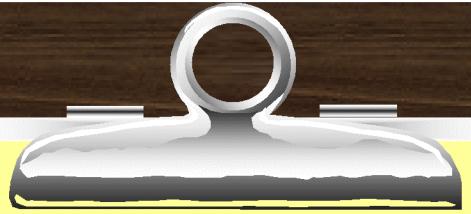
Nastavak

- Nedeterministička TM treba da izabere jednu permutaciju čvorova grafa i proveri dužinu odgovarajućeg puta. Iako je broj permutacija n čvorova jednak $n!$, nedeterministički postupak ima polinomijalnu vremensku granicu složenosti.

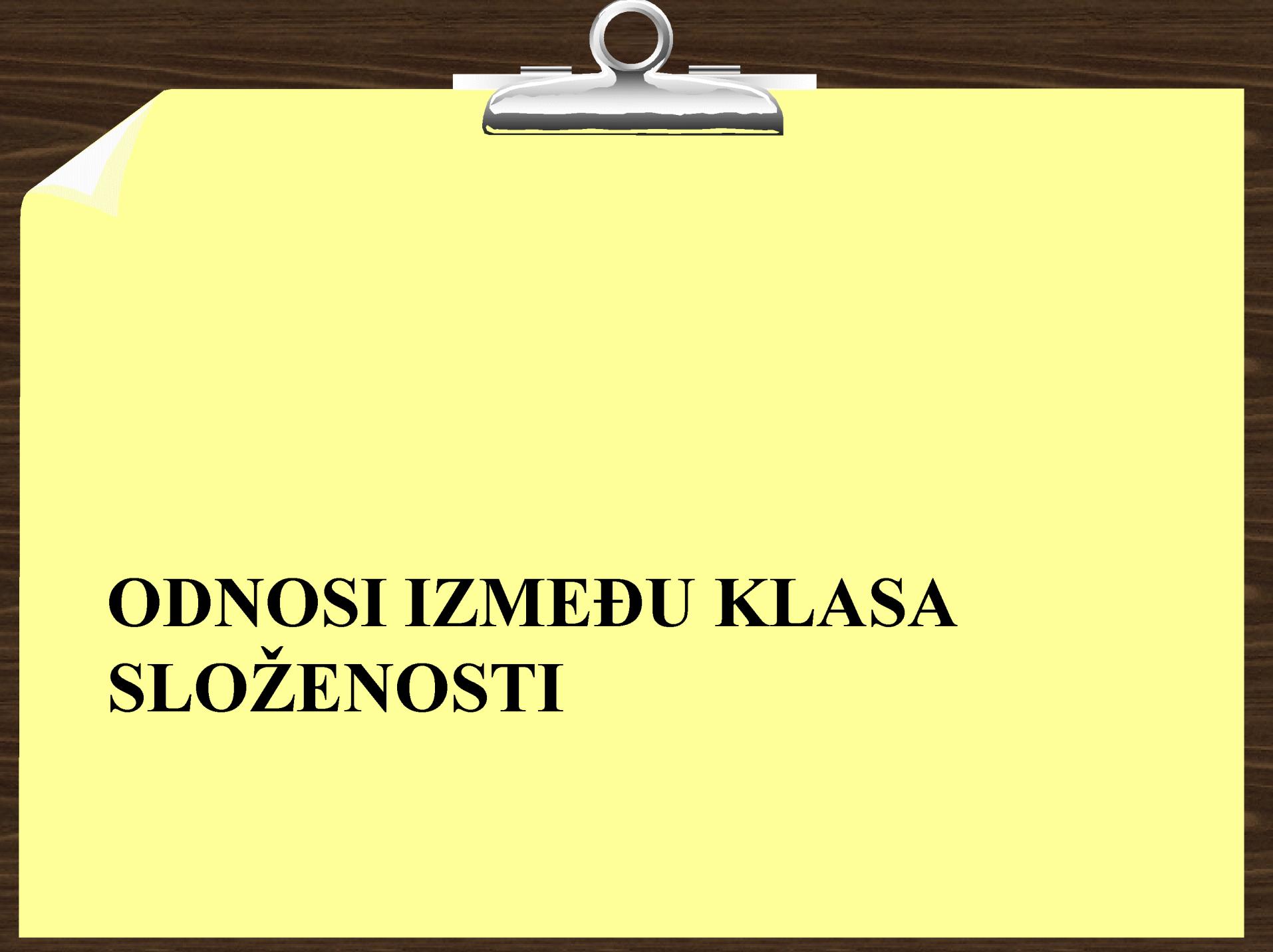
Definicija 4

- Neka je C neka klasa složenosti, njen komplement, u oznaci $co\text{-}C$ je skup problema oblika $\{\overline{L} : L \in C\}$.
- Za sve determinističke klase složenosti važi $C=co\text{-}C$ jer se komplement svakog problema iz klase C rešava istom TM koja dodatno menja završno stanje q_{da} u q_{ne} i obrnuto.

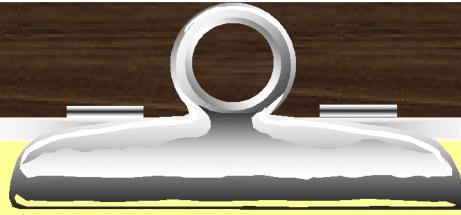

Nastavak

- Zato se kaže da su determinističke klase zatvorene za komplement.
- Međutim nije poznato da li isto važi i za nedeterminističke klase složenosti.

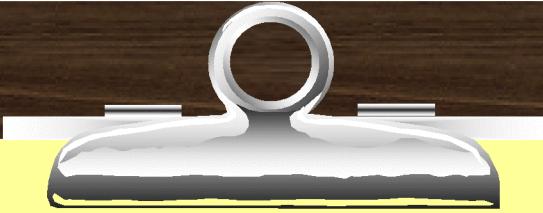

ODNOSI IZMEĐU KLASA SLOŽENOSTI

Teorema 1

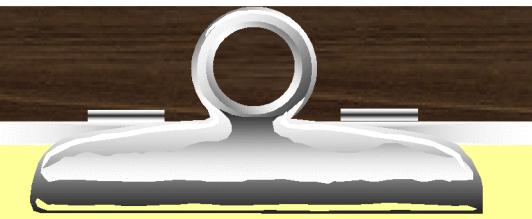
- Neka je problem $L \in TIME(f(n))$. Tada je za proizvoljno $\varepsilon > 0$, $L \in TIME(\varepsilon f(n) + n + 2)$. Takođe za problem $L \in SPACE(f(n))$ i proizvoljno $\varepsilon > 0$ važi $L \in SPACE(\varepsilon f(n) + 2)$
- Ova teorema nam kaže da se iz granice složenosti može eliminisati konstantni faktor kojim se množi najsloženiji deo f-je, odnosno red brzine rasta $O(f(n))$ je u $f(n)$ jedino bitan.

Teorema 2 (teorema hijerarhije)

- Neka je $f(n)$ prava funkcija složenosti. Tada važi:
- Ako je $f(n) \geq n$, onda je $TIME(f(n)) \subsetneq TIME((f(2n+1))^3)$
- Ako je $f(n) \geq n$, onda je $SPACE(f(n)) \subsetneq SPACE(f(n) \cdot \log_2 f(n))$
- Ova teorema nam kaže da dovoljnim povećanjem granice složenosti klase složenosti takođe šire.

- Često se umesto posebne f-je koja definiše granicu složenosti koristi familija te funkcije.
- $L = \text{SPACE}(O(\log_2 n))$, $NL = \text{NSPACE}(O(\log_2 n))$,
- $P = \bigcup_i \text{TIME}(n^i)$, $NP = \bigcup_i \text{NTIME}(n^i)$,
- $\text{PSPACE} = \bigcup_i \text{SPACE}(n^i)$,
- $\text{NPSPACE} = \bigcup_i \text{NSPACE}(n^i)$,
- $\text{EXP} = \bigcup_i \text{TIME}(2^{n^i})$, $\text{NEXP} = \bigcup_i \text{NTIME}(2^{n^i})\dots$

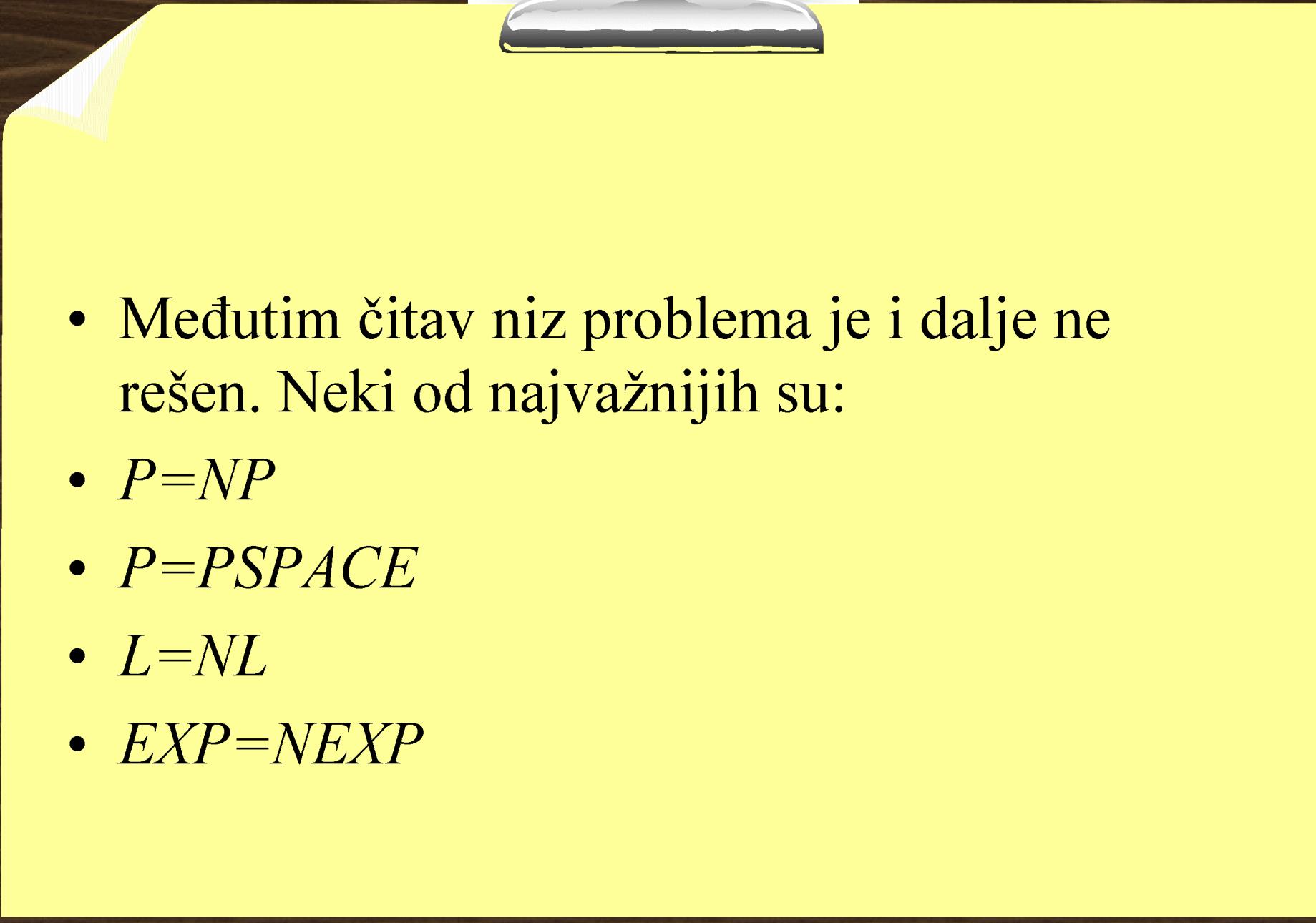

Teorema 3

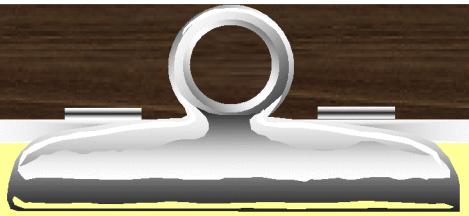
Neke dokazane relacije:

1. $\text{TIME}(f(n)) \subset \text{NTIME}(f(n))$
2. $\text{NTIME}(f(n)) \subset \text{TIME}(2^{O(f(n))})$
3. $\text{SPACE}(f(n)) \subset \text{NSPACE}(f(n))$
4. $\text{NTIME}(f(n)) \subset \text{SPACE}(f(n))$
5. $\text{NSPACE}(f(n)) \subset \text{TIME}(2^{O(f(n))})$
6. $\text{NSPACE}(f(n)) \subset \text{SPACE}(O(f(n) \cdot f(n))), \text{ za } f(n) \geq \log_2 n$
7. $\text{PSPACE} = \text{NPSPACE}$
8. $\text{TIME}(O(n)) \neq \text{NTIME}(O(n))$
9. $P \neq EXP$
10. $NL \neq PSPACE$
11. $NL \subset P$
12. $PSPACE \neq EXPSPACE$
13. $co-NSPACE(f(n)) = NSPACE(f(n)), \text{ za } f(n) \geq \log_2 n$
14. $co-NL = NL, co-NPSPACE = NPSPACE$

U hijerarhiji klase složenosti često se ne zna da li je neki stepen hijerarhije jednak nekom drugom stepenu, odnosno da li se stepeni poklapaju ili je jedan pravi podskup od drugog.

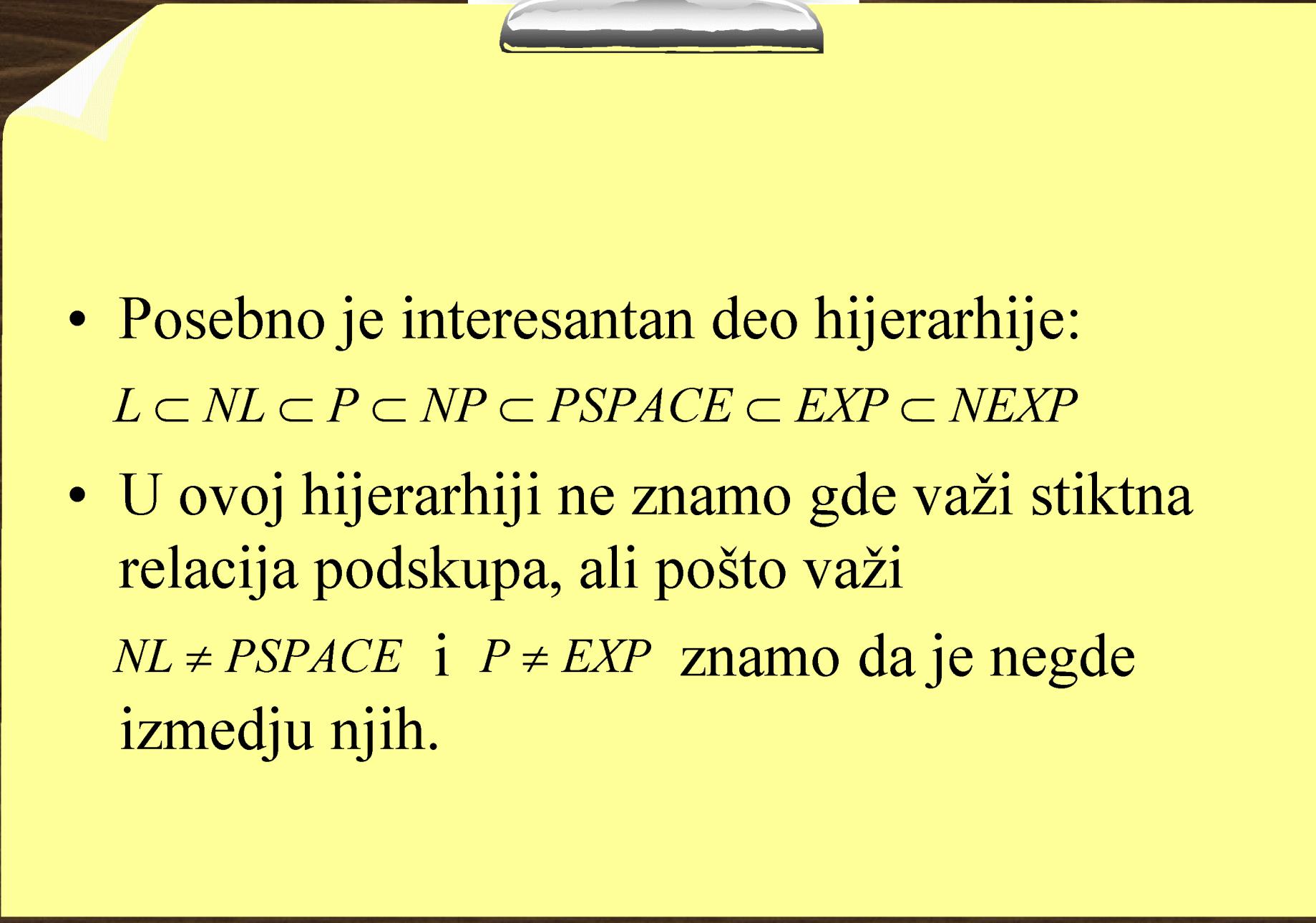

- Međutim čitav niz problema je i dalje ne rešen. Neki od najvažnijih su:
  - $P=NP$
  - $P=PSPACE$
  - $L=NL$
  - $EXP=NEXP$

- Prvi problem je najvažniji. Dokazom da postoji granica između praktično izračunljivih problema (koje smo dokazali) i onih za koje verujemo da su izračunljivi dobili bi da je $P \neq NP$ što je u skladu sa dosadačnjim shvatanjima. Usuprotnom bi došlo do revolucije u razvoju algoritama.

Iz dokaza da $P=NP$ sledi da je $EXP=NEXP$

- Posebno je interesantan deo hijerarhije:
 $L \subset NL \subset P \subset NP \subset PSPACE \subset EXP \subset NEXP$
- U ovoj hijerarhiji ne znamo gde važi stiktna relacija podskupa, ali pošto važi
 $NL \neq PSPACE$ i $P \neq EXP$ znamo da je negde izmedju njih.